

3. Raamattuluento: Aabrahamista Jaakobiin

Iisak ja Ismael

Jatkamme eteenpäin tässä luontosarjassamme Ihmisen aika. Matka jatkuu Aabrahamista eteenpäin, mutta viivymme vielä hetken Aabrahamin ja Saaran seurassa. Luemme heistä tässä näin:

”Ja Aabraham nimitti poikansa, joka hänelle oli syntynyt, sen, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, Iisakiksi. Ja Aabraham ympärileikkasi poikansa Iisakin, tämän ollessa kahdeksan päivän vanha, niinkuin Jumala oli hänen käskenyt tehdä. Aabraham oli sadan vuoden vanha, kun hänen poikansa Iisak syntyi hänelle.” (1. Moos. 21:3-5).

”Ja Saara näki egyptiläisen Haagarin pojan, jonka tämä oli Aabrahamille synnyttänyt, ilvehtivän ja sanoi Aabrahamille: ”Aja pois tuo orjatar poikinensa, sillä ei tuon orjattaren poika saa periä minun poikani, Iisakin, kanssa.” Aabraham pahastui suuresti tästä puheesta poikansa tähden. Mutta Jumala sanoi Aabrahamille: ”Älä pahastu siitä poikasi ja orjattaresi tähden. Kuule Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä ainoastaan Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset.” (1. Moos. 21:9–12).

Haagarin ja Ismaelin karkottamisessa on myös hengellinen esikuva. Haagar kuvaa orjuutta, jossa ihminen ja ihmisyyhteisöt elävät ilman lupauksen sanaa, ja hänen poikansa Ismail edustaa kaikkea sitä mikä on vastoin Jumalan tahtoa ja lupausta. Ismael syntyi naisen ja miehen tahdosta, ei Jumalan lupauksesta.

Vanhaa testamenttia voi ymmärtää oikein vain Uuden testamentin kautta. Juutalaiset, jotka ovat yhä vanhanliiton kansaa kulkevat sokeina, ilman oikeaa ymmärrystä. Vasta kun Kristus poistaa heiltä peitteen kaikki selviää. Näin luemmekin: *”Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy poisottamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa. Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois. Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus.”* (2. Kor. 3:14–17). Paavali kirjoittaa myöhemmin galatalaisille. *”Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta. Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta. Tämä on kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen on Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar; sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää orjuudessa lapsineen.”* (Gal. 4:22–25).

Jumalan lupaus koski siis vain Aabrahamia ja Saaraa ja heidän jälkeläisiään. Lihan mukaan syntynyt Ismael oli Haagarin jälkeläinen joka syntyi toki Saaran tahdosta, mutta ei ollut Jumalan suunnitelman mukainen. Luemme vielä: *”Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin Iisak oli. Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin. Mutta mitä sanoo Raamattu? ”Aja pois orjatar poikinensa; sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.” Niin me siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.”* (Gal. 4:28–31).

Haagarin ja hänen jälkeläisensä oli siis lähdeittävä, sillä orjan poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa. Tämä on erittäin tärkeää, sillä: *”Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkään antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen”* (Gal. 5:1).

Aabrahamin koetus

Mutta Jumala halusi koetella Aabrahamia. Aabraham joutui tämän vuoksi käsittämättömän suureen ja vaikeaan uskonkoetukseen. Jumala itse teki saman uhrauksen myöhemmin, kun antoi ainoan Poikansa kuolemaan. Aabrahamin koetus oli esikuvaa tulevasta. Luemme tästä Aabrahamia koskevasta koetuksesta näin:

”Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Ja hän sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon." (1. Moos. 22:1-2).

Aabraham antoi paikalle myöhemmin nimeksi "Herra näkee". Tuo Moorian-nimi merkitsee Herran ilmestymispaikkaa. Kuningas Salomo rakensi Herran temppelin Jerusalemiin, tälle samalle Moorian vuorelle, jossa Herra oli ilmestynyt hänen isällensä Daavidille (2. Aik. 1:18). Nyt paikalla on muslimien Al Aqsa -moskeija ja Kalliomoskeija. Mikään paikka maailmassa ei ole ollut niin merkityksellinen ja kiistelty sekä historiallisesti tärkeä kuin Jerusalemin Temppelevuori. Arabit nimittävät paikkaa Haram al-Sharifin vuoreksi.

Mutta mitä tapahtui Aabrahamille? Ihmeellistä: Aabraham totteli! Miten Aabraham siitä koetuksesta selvisi? Aabraham lähti Moorian vuorelle ja: *”kun Abraham tarttui veitseen uhratakseen poikansa, Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Abraham vastasi: "Tässä olen." Herran enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään. Nyt minä tiedän, että sinä pelkääät ja rakastat Jumalaa, kun et kieltäytynyt uhraamasta edes ainoaa poikaasi." ” (1. Moos. 22: 11,12).*

Myös tämä tapahtuma on esikuvaa, niin kuin monet Vanhan testamentin kuvaukset ovat allegorisia, esikuvallisia tulevasta. Heprealaiskirje muistuttaa meitä Aabrahamin koetuksesta näin: *”Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen", sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.” (Hepr. 11:17–19).*

Näemme tästäkin, että Aabraham oli uskon mies. Vaikka Aabraham ympärileikattiin, samoin kaikki hänen jälkeläisensä Herran käskyn mukaan, Aabraham ei tullut vanhurskaaksi tämän käskyn kautta, vaan pelkästään uskon kautta. Luemme myös tästä apostoli Paavalin kirjoittamana näin ja tämä on hyvin tärkeää:

”Sanommehan: "Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi." Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen ollessaanko ympärileikattuna vai ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamatonna. Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskon vanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaisiin; ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna. Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta. Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi.” (Room. 4:9–14).

Ja koska tämä luettu on ydinkysymyksiä ja koko raittiin uskon perusasioita, jatkamme vielä luentaa: *” Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan. Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä - niinkuin kirjoitettu on: "Monen kansan isäksi minä olen sinut asettanut" - sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne olisivat. Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva", eikä hän heikontunut uskossansa, vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli kuolettunut - sillä hän oli jo noin satavuotias - ja että Saaran kohtu oli kuolet-*

tunut; mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen hän voi myös täyttää. Sen tähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.” (Room. 4:15–22).

Tässä olemme terveen uskonelämän peruskysymysten äärellä.

Saaran kuolema

”Ja Saara eli sadan kahdenkymmenen seitsemän vuoden vanhaksi; niin vanhaksi eli Saara. Ja Saara kuoli Kirjat-Arbassa, se on Hebronissa, Kanaanin maassa. Ja Aabraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä.” (1. Moos. 23:1,2).

Aabraham osti Saarelle hautapaikaksi heettiläisen Efronin vainion, itään päin Mamresta. ”Sen jälkeen Aabraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan vainiolla, itään päin Mamresta, se on Hebronista, Kanaanin maassa. Niin vainio ja siellä oleva luola siirtyi heettiläisiltä Aabrahamille, perintöhaudaksi. (1. Moos. 23: 19,20).

Iisak

Raamatussa on sitten pitkä kertomus siitä kuinka Aabrahamin palvelija hakee vaimon Iisakille. Tässä ei ryhdytä kuitenkaan kuvaamaan koko tuota pitkä ”operaatiota” kokonaan. Muutama yksityiskohta riittänee. Luemme tästä näin:

”Aabraham oli vanha ja iälliseksi tullut, ja Herra oli siunannut Aabrahamia kaikessa. Niin Aabraham sanoi palvelijallensa, talonsa vanhimmalle, joka hallitsi kaikkea, mitä hänellä oli: ”Pane kätesi kupeeni alle. Minä vannotan sinua Herran, taivaan ja maan Jumalan, kautta, ettet ota pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden keskuudessa minä asun, vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja otat sieltä vaimon pojalleni Iisakille.” ”

Ja morsian, Rebekka, löytyi. Hän oli Aabrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan, Betuelin, tytär. Pitkän ajan jälkeen Rebekka oli valmis lähtemään kotoa. Kuinka vaikeaa monesti onkaan myös Herran morsiamen lähteä maailmasta taivaallisen sulhasen luo.

”Ja Rebekka nousi palvelijattarineen, ja he istuivat kameliin selkään ja seurasivat miestä. Niin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkalle.”

Kun oli tultu Aabrahamin ja Iisakin kotiteltalle tämä kertomus jatkuu näin: ”Ja Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä. Niin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.”

Tuota matkaa, jonka Aabrahamin uskottu palvelija teki morsiamen löytämiseksi Iisakille, kuvataan joskus Pyhän Hengen työksi, jota hän tekee johtaessaan Kristuksen morsianta kotiin sulhasen luokse. Morsian on usein oikullinen ja vaikea kuljettaa, mutta Palvelija on uskollinen ja hoitaa luotettavasti annetun tehtävä. Voimme tämän kertomuksen myös näin ymmärtää. Voit lukea sen halutessasi kokonaan (1. Moos. 24:1–65).

Kun Saara oli kuollut, Aabraham otti vielä itselleen toisen vaimon.

”Ja Aabraham otti vielä vaimon, ja hänen nimensä oli Ketura. Ja hän synnytti hänelle Simranin ja Joksanin, Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin.”

”...Mutta Joksanille syntyi Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat: assurilaiset, letusilaiset ja leummilaiset. Ja Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä ovat Keturan jälkeläisiä. Ja Aabraham antoi kaiken omaisuutensa Iisakille. Mutta sivuvaimojensa pojille Aabraham antoi lahjoja; ja hän lähetti heidät vielä eläessään pois poikansa Iisakin luota itään päin, Itäiselle maalle. Tämä on Aabrahamin elinvuosien luku: sata seitsemänkymmentä viisi vuotta. Ja Aabraham vaipui kuolemaan korkeassa iässä, vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena, ja tuli otetuksi heimonsa tykö.” (1. Moos. 24: 67, 25:1-8).

Iisakin pojat: Esau ja Jaakob

Jatkamme matkaa nyt Iisakin seurassa. Luemme edelleen 1. Mooseksen kirjaa:

”Ja tämä on kertomus Iisakin, Aabrahamin pojan, suvusta. Aabrahamille syntyi Iisak. Ja Iisak oli neljäkymmenen vuoden vanha, kun hän otti vaimokseen Rebekan, joka oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta ja aramilaisen Laabanin sisar. Ja Iisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta,

sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. Ja lapset sysäsivät toisiaan hänen kohdussansa. Niin hän sanoi: "Jos näin käy, minkätähden minä elän?" Ja hän meni kysymään Herralta. Ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa." Kun hänen synnyttämisensä aika oli tullut, katso, hänen kohdussaan oli kaksoiset. Joka ensiksi tuli hänen kohdustaan, oli ruskea ja yliyltään niinkuin karvainen vaippa; sentähden pantiin hänelle nimeksi Eesau. Senjälkeen tuli ulos hänen veljensä, ja hän piti kädellään Eesaun kantapäätä. Ja hänelle pantiin nimeksi Jaakob. Iisak oli kuudenkymmenen vuoden vanha heidän syntyesssänsä." (1. Moos. 25:19–29).*

Tähän väliin on syytä todeta sellainen tosiseikka kuin Jumalan ennalta valinta. Tämä loukkaa monia itsekeskeisiä ja ehkä myös omavanhurskaita ihmisiä, mutta juuri siksi se on myös syytä tähän ottaa. Luemme Roomalaiskirjeestä:

"eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset"; se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. Sillä lupauksen sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika." Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista; ja ennenkuin kaksoiset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin - että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden - sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa", niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin." " (Room. 9:7–13; Mal. 1:1-3).

Tämä tosiasia näkyi Jaakobin ja Esaun elämässä:

"Kun pojat varttuivat, Esausta tuli taitava metsästäjä ja erämies, mutta Jaakob oli rauhallinen ja viihtyi kotosalla. Koska Iisak söi mielellään riistaa, hän rakasti enemmän Esauta, mutta Rebekalle oli Jaakob rakkaampi. Kerran, kun Jaakob valmisti keittoa, Esau tuli väsyneenä metsästyretkeltään ja sanoi Jaakobille: "Anna vähän tuota ruskeaa, tuota ruskeaa keittoa, minä olen ihan lopussa." Tästä syystä hän sai nimen Edom. Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi." Esau sanoi: "Minä varmaan kohta kuolen. Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?" Jaakob sanoi: "Vanno minulle ensin." Niin Esau vannoi ja myi Jaakobille esikoisuutensa. Sitten Jaakob antoi hänelle leipää ja papukeittoa, ja Esau söi ja joi, nousi ja meni tiehensä. Niin vähäarvoisena hän piti esikoisuuttaan." (1. Moos. 25:27–34).

Myöhemmin Heprealaiskirje muistuttaa tästä tapahtumasta näin: *"Katsokaa, ettei joukossanne ole ketään siveettömästi elävää tai maailmallista, sellaista kuin Esau, joka yhdestä keitosta myi esikoisuutensa. Tehän tiedätte, että kun hän myöhemmin halusi siunauksen itselleen, hänet hylättiin. Hän ei saanut tilaisuutta parannukseen, vaikka hän sitä itkien anoi."* (Hepr. 12:16,17).

Miksi Esau ei saanut isänsä siunausta? Se kuului jo Jumalan ennakkosuunnitelmaan. Täytäntöön panijoita olivat Jaakob, hänen veljensä ja äiti, Rebekka.

Kun Iisak oli tullut jo vanhaksi, hän halusi antaa siunauksensa vanhimmalle pojalleen Esaulle. Hän ei ollut tietoinen tapahtumasta, jossa Esaun myi oikeutensa Jaakobille. Luemme osia tapahtumista: *"Niin hän sanoi: "Katso, minä olen tullut vanhaksi enkä tiedä, milloin kuolen. Ota siis aseesi, viinesi ja jousesi, ja mene kedolle ja pyydystä minulle riistaa. Ja laita minulle herkkuruoka, minun mieliruokani, ja tuo se syödäkseni, että minä siunaisin sinut, ennenkuin kuolen." "* (1. Moos. 27:2-3).

Mutta Rebekka kuuli Iisakin puheen. Rebekka rakasti Jaakobia ja keksi he salajuonen auttaakseen Jaakobia. Sillä aikaa kun Esau oli metsällä, Rebekka käski Jaakobin hakea vohlan karjasta ja teurastamaan se. Siitä tehtiin Iisakille sopiva ruoka. Rebekka puki Esaun parhaat vaatteet Jaakobille ja puki vohlan nahan Jaakobin kaulalle ja käsivarsiin. *"Ja Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: "Isäni!" Hän vastasi: "Tässä olen; kuka sinä olet, poikani?" Jaakob sanoi isällensä: "Minä olen Eesau, esikoisesi. Olen tehnyt, niinkuin käskit minun tehdä; nouse istumaan ja syö riistaani, siunataksesi mi-*

nut." *Mutta Iisak sanoi pojalleen: "Kuinka olet, poikani, niin pian löytänyt?" Hän vastasi: "Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni." "*

"...Niin Iisak sanoi Jaakobille: "Tulehan lähemmä, poikani, tunnustellakseni, oletko sinä poikani Eesau vai etkö." Ja Jaakob astui isänsä Iisakin luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet." Eikä Iisak tuntenut häntä, sillä hänen kätensä olivat karvaiset, niinkuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja hän siunasi hänet." (1. Moos. 27:19–23).

Vaikka sokea Iisak epäili asetelmaa, hän luotti vaatteiden tuoksuun ja karvaisiin käsivarsiin ja siunasi Jaakobin. Iisak sanoi: *"Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan lihavuutta, jyviä ja viiniä yllin kyllin. Kansat palvelkoot sinua, kansakunnat sinua kumartakoot. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon, joka sinua kiroaa, siunattu, joka sinua siunaa." (18. ja 19. jae).*

Totuus paljastui, kun Eesau palasi metsältä ja tuli hakemaan siunausta isältään. Iisak säikähti kovasti, mutta ei voinut perua siunaustaan. *"Kun Eesau kuuli isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja haikeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!" Mutta hän vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunauksen." "* (1. Moos. 27:34,35).

Raamatussa on joitakin virkkeitä, joista on tullut sitten yleinen sanonta. Yksi on tämä: *"Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet." Näin sanotaan, kun jokin asia ei oikein täsmää.*

Jaakob paossa

Petetty Eesau hautoi kosta ja päätti tappaa Jaakobin isänsä kuoleman. Molempien vanhempiensa neuvosta Jaakob lähti pakomatkalle.

"Niin Iisak lähetti Jaakobin matkalle, ja hän lähti Mesopotamiaan Laabanin luo, joka oli aramilaisen Betuelin poika ja Rebekan, Jaakobin ja Eesaun äidin, veli" (1. Moos. 28:5).

"Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkiivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoi hänen vieressään ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkasat, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut." " (1. Moos. 28:12–15).

Koko sitä aikaa, jonka Jaakob oli setänsä Laabanin luona, ei ryhdytä tässä käymään perusteellisesti läpi. Mutta Jaakob sai sieltä vaimoikseen Lean ja Rakelin monien Laabanin kierouksien jälkeen. Lisäksi Jaakobille syntyi siellä vaimojen ja heidän orjattariensa synnyttämät pojat. Ja kun Jaakob näki Laabanin luona, etteivät välit Laabanin kanssa olleet enää kunnossa. *"...Herra sanoi Jaakobille: "Palaa isiesi maahan ja synnyinseudullesi. Minä olen sinun kanssasi." "* (1. Moos. 31:3).

Jakob pakeni Laabanin luota kaiken omaisuutensa ja perheensä kanssa. Siellä syntyneet pojat olivat: Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Daan, Naftali, Gaad, Asser, Isaskar, Sebulon, Joosef ja lisäksi tytär Diina.

Laaban ajoi takaa Jaakobia, mutta pitkän riitelyn jälkeen he sopivat asiansa ja Jaakob sai lähteä kotimatkalle palveltuaan Laabania neljätoista vuotta.

Jaakobin ja Esaun kohtaaminen

Mutta nyt oli vastassa vihoitettu ja katkera Esau. *"Sitten Jaakob lähetti sanansaattajat edellään veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle...Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Me tulimme veljesi Eesaun luo; hän on jo matkalla sinua vastaan, neljäsataa miestä mukanaan." "* (1. Moos. 32:3,6).

Tarvittiin taas Jaakobin juonia. Hän jakoi väkensä kahteen osaan. Hän ajatteli, että jos Esau tuhoaa toisen joukon, toinen säästyy. Lisäksi hän rukoili hartaasti Herraa. Hän lähetti Esauta vastaan

joukkoja lahjoakseen hänet. ”...Jaakob näet ajatteli: ”Minä yritän lepyttää hänet lahjoilla, jotta hän olisi minulle suopea, kun kohtaan hänet.” Hänen lahjaksi erottamansa karja lähti jatkamaan matkaa hänen edellään, mutta hän itse jäi yöksi leiriinsä.” (1. Moos. 32:21,22).

Yön aikana Jaakob siirsi koko perheensä toisen paikkaan. ”.. Jaakob otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa ja kaikki yksitoista poikaansa ja kulki kahlaamon kohdalta Jab-bokin yli” (23. jae). Myös koko omaisuus siirrettiin sitten virran yli. Vain Jaakob itse jäi toiselle rannalle.

Siellä Jaakobille tapahtui jotakin erikoista. Sinne tuli mies, joka alkoi painia Jaakobin kanssa. He painivat aamunkoittoon asti. Kun mies huomasi, ettei voi voittaa Jaakobia, hän iski Jaakobia nivus-taipeseen niin että lonkkanivel nyrjähti. Sitten mies pyysi, että Jaakob päästäisi hänet menemään, mutta Jaakob vaati, että mies siunaisi hänet. Mies kysyi, mikä sinun nimesi on ja sai vastaukseksi: Jaakob. ”Silloin mies sanoi: ”Sinua ei pidä enää sanoa Jaakobiksi, vaan Israeliksi, sillä sinä olet kamppaillut Jumalan ja ihmisten kanssa ja voittanut.” ” (28. jae). Oma nimeään ei Jumalan mies suostunut ilmoittamaan.

”Ja hän siunasi Jaakobin siellä. Jaakob antoi paikalle nimeksi Penuel. Hän sanoi: ”Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja silti olen elossa.” ” (30,31. jae).

Israel jatkoi matkaansa ontuen lonkkaansa.

Tästäkin tapauksesta on syntynyt käsite: ”Jaakobin paini”. Se tarkoittaa sitä taistelua, joka syntyy kun kohtaa asioita, joiden kanssa joutuu painiskelemaan ennen kuin ne kokonaan selviävät.

Esaun ja Jaakobin kohtaaminen tapahtui kuitenkin rauhallisesti ja he lähtivät molemmat eri suuntiin. ”Palatessaan Mesopotamiasta Jaakob saapui turvallisesti Kanaaninmaahan Sikemin kaupungin luo ja pystytti leirinsä kaupungin ulkopuolelle.” (1. Moos. 33:18).

”Ja Jumala ilmestyi jälleen Jaakobille hänen palattuaan Mesopotamiasta ja siunasi hänet. Ja Jumala sanoi hänelle: ”Sinun nimesi on Jaakob; mutta älköön sinua enää kutsuttako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel.” - Niin hän sai nimen Israel. Ja Jumala sanoi hänelle: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; ole hedelmällinen ja lisääntynyt. Kansa, suuri kansojen joukko on sinusta tuleva, ja kuninkaita lähtee sinun kupeistasi. Ja maan, jonka minä olen antanut Aabrahamille ja Iisakille, minä annan sinulle; myöskin sinun jälkeläisillesi minä annan sen maan.” Ja Jumala kohosi ylös hänen luotaan siitä paikasta, jossa hän oli häntä puhutellut.” (1. Moos. 35:9–13).

Raakelin synnyttämisen aika tuli kun he olivat jatkaneet matkaa Betelistä eteenpäin. Siitä tuli suuri tragedia, surun päivä. Raakel joutui koviin synnytytystuksiin, mutta synnytti viimeisillä voimillaan pojan, jolle Jaakob antoi nimeksi Benjamin. ”Raakel kuoli, ja hänet haudattiin Efratan eli Betlehemin tien varteen. Jaakob pystytti patsaan hänen haudalleen, ja tämä Raakelin hautapatsas on ole-massa vielä tänäkin päivänä.” (1. Moos. 35:19, 20).

”Jaakob saapui isänsä Iisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan eli Hebroniin, missä Abraham ja Iisak olivat asuneet muukalaisina” (27. jae).

Jaakobilla oli nyt kaksitoista poikaa ja tytär.

Mutta Iisak tuli vanhaksi ja hänen aikansa oli ohi. ”Iisak eli satakahdeksankymmentä vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin isiensä luo korkeassa iässä ja elämästä kyllänsä saaneena. Hänen poikansa Esau ja Jaakob hautasivat hänet.” (29. jae).

Vuodet Adamista Iisakin kuolemaan:

Iisak syntyy. Abraham 100-vuotias (1. Moos. 21:5).	2049
Iisakille syntyy Eesau ja Jaakob 60-vuotiaana (1. Moos. 26:25,26)	2109
Abraham kuolee 175-vuotiaana (1. Moos. 17:7).	2124
Iisak kuolee 180-vuoden vanhana (1. Moos. 35:29).	2229

Näin olemme matkanneet aikaa alkaen Aabrahamista hänen poikansa Iisakin elämän loppuun asti ja pitkälle myös Jaakobin elämää.

Seuraavalla luennolla tarkastelemme Jaakobia ja hänen poikiensa elämää. Ohitamme tarkastelussamme Esaun jälkeläisten historian, koska sillä ei ole kovin suurta merkitystä Israelin kansan historiassa. Syyt ovat edellä kerrotuissa tapahtumissa.

Seuraavassa on sukuluettelo, jonka on laatinut evankelista Luukas (Luuk. 3:23+). Tässä luettelossa on kohta Jaakobista ylenevässä polvessa Adamiin ja Jumalaan asti. Tämä luettelo on yhtenevä tässä luennossa esitettyjen luetteloiden kanssa. Vain parissa nimessä on kirjoitusero eri perimätiedoista riippuen (Salma = Selah ja Henok = Hanok).

”...Jaakob, tämän Iisak, tämän Abraham, tämän Terah, tämän Nahor, tämän Serug, tämän Reu, tämän Peleg, tämän Eber, tämän Salma, tämän Kenan, tämän Arpaksad, tämän Seem, tämän Nooa, tämän Lemek, tämän Metuselah, tämän Henok, tämän Jered, tämän Mahalalel, tämän Kenan, tämän Enos, tämän Set, tämän Aadam, tämän Jumala.”

Rukous.